

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis, filia principis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVPER. IN CANT. CANT. CA. VII.

Actu. 15

rabitis: sed & si quis uestris o amici auditoribus ostendere uoluerit, uos cum spiritu sancto, spiritu consilij econtra dicetis. Visum est enim spiritui sancto & nobis, nihil ultra imponere uobis oneris, quam hæc necessario, ut abstinere uos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, & ea quæ uobis fieri non uultis, alijs ne feceritis. A quibus custodientes uos, bene agetis. Igitur hoc solum in euangelio uidendum atq; prouidendum est secundum fidem patrum, ut sint chori castrorum, chori in una fide, dicendo idipsum, castra resistendo usq; ad sanguinem contra peccatum.

I. Cor. 1.

¶ Quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis, filia principis.

¶ Tibi dico o Sunamitis, cui dixi reuertere, & quæ iam reuerteris, te appello filiam principis, & hæc dico tibi, quia pulchri sunt pedes tui in calciamentis. Queritis ne adolescentulæ, cur Sunamiten iam dictam nominem filiã principis, uel cuius dicam filiam principis? Discite hoc ex amicis, & ex illo præcipue, cuius in anima ualde claruit illa reuersio, quam inclinans dixi, reuertere reuertere Sunamitis. Insigniter quippe reuersa est anima illius de lege factorum ad legem fidei. Ille nos filiam principis cognoscere docet his uerbis: Scriptum est (inquit) quoniã Abraã duos filios habuit, unum de ancilla, & unum de libera. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: quæ autem de libera, per repromissionem. Quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta, & cætera usq; itaq; fratres iam

Gal. 4:

non sumus ancillæ filij, sed liberæ, qua libertate
 Christus nos liberauit, state & nolite iterū iugo
 seruitutis contineri. ¶ Libera illa, cuius secun-
 dum scripturam meminit, Sara dicta est. SA-
 RA autem interpretatur princeps, & secundum
 hoc ipsum nomen, & secundum suæ generatio-
 nis modum, allegorice designat illam, quæ sur-
 sum est Hierusalem liberam, quæ est mater o-
 mnium secundum fidem, neque enim generat se-
 cundum carnem, sed secundum fidem: sicut ecō-
 tra ancilla Agar, secundum nomen suum, quod
 interpretatur aliena, & secundum suæ uel gene-
 rationis uel conditionis modum illam designat
 Hierusalem, quæ nunc est & seruit cum filiis sur-
 is. Igitur filia principis, pulchra & speciosa Su-
 namitis, ipsa est fides uel gñatio fidei, cui nunc
 dico, q̄ pulchri sunt gressus tui in calciamentis fi-
 lia principis. ¶ An non ancilla siue ancillæ filia
 discalciatis pedibus incedit? Plane discalciatis, et
 propter hoc ipsum seruilis arguitur conditionis
 quia nuditas pedum seruitutis est argumētum
 excepto si fiat propter deum, iuxta illud: Salue
 calciamentum de pedibus tuis, locus enim i quo
 stas, terra sancta est. Verum de calciamentis hic
 agitur non corporis, sed spiritus, in quo discalci-
 atum esse uel discalciatam, summa est ignobili-
 tas, & plusquam seruilis egestas. Idcirco ancillæ
 calcaneum serpens momordit, tu autem o filia
 principis bene calciata, caput serpentis contri-
 uisti, tu maxime, o princeps & domina, singula-
 ris dilecta, & sicut iam dixi, una columba mea,
 una genitrici suæ, uidelicet generationi liberæ,
 generationi non carnis, sed fidei, quæ me me tri-

Exod. 3.

Gene. 3

M S

RV PERTI IN CANT. CANT. CA. V.

rum non de carne uiri, sed de spiritu dei conce-
pisti & peperisti patrem uel principem filiorum,
non carnis, sed fidei uel repromissionis.

¶ Iuncture foeminarum tuorum, sicut mo-
nilia quae fabricata sunt manu artificis.

Disiunctio
foeminum i
ancilla.
Ezech. 16

¶ Laus ista, laus magna, uituperationi illi op-
posita est, imo & acerbissima exprobrationi il-
lius ancille iam dictae apud Ezechielem prophe-
tam, dicentem ex ore domini: Et diuisisti pedes
tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes
tuas. Diuisio uel diuarcatio pedum ipsa
est disiunctio foeminarum, ualde uituperabilis, ni-
mirum propter illud quod subintelligitur: uide
licet propter multitudinem fornicationum.

Iunctura
foeminum
in libera

¶ Et e contra, iunctura foeminum, ipsa est com-
positio uel continuatio pedum, laudabilis, iteq;
propter illud quod subintelligitur, scilicet pro-
pter pudicitiae pulchritudinem, saluumq; ac be-
ne custoditum castitatis sigillum: maxime in te
o singularis & unica uel nobilissima Sumeritis
in te o dilecta & dilectarum dilectissima, quae pri-
ma sine exemplo iuncturam foeminarum tuorum
ita custodire proposuisti, ut uirgo nulli unquam
cognita uel cognoscenda uiro, digna fieres con-
iungi tuae integritatis auctori deo. Quantum
est hoc decus? Quanta honestas? Igitur iunctu-
rae foeminarum tuorum sicut monilia, id est uirgi-
nitatis tuae integritas perpesq; pudicitiae custo-
dia, celestibus praesidijs communita. Cuius est
hoc opus? Cuius uirtus? Nimirum dei altissimi.
Et hoc ipsum (ait quidam sapiens) sapientia est,
scire, quod continentia donum dei sit, Dico igitur

Sapien. 8.